

CRvB 28 november 1994 ABW 1994/186

De onderzoeksbevindingen bieden naar het oordeel van de CRvB geen toereikende grondslag dat hier sprake is van een gezamenlijke huishouding. De gegevens verkregen uit de 'telefoontaps, zijn buiten beschouwing gebleven.

De feiten

Bij Beschikking van 14 oktober 1992 is namens de directeur van de GSD van X de eerder aan mevr. A toegekende uitkering krachtens de ABW beëindigd per 1 oktober 1992, omdat zij - aldus die beschikking - met ingang van 1 december 1991 een duurzame gezamenlijke huishouding voerde met haar voormalige echtgenoot B.

Het bezwaar dat mevr A tegen deze beschikking bij het College van Ben W van de gemeente X (verder te noemen: het college) heeft ingediend, is door dat college bij Beslissing van 16 februari 1993 ongegrond verklaard. Bij Besluit van 18 februari 1994 heeft de Bestuurscommissie beroepszaken het door mevr. A ingestelde beroep tegen genoemde Beschikking van 16 februari 1993 ongegrond verklaard.

Op de in het beroepschrift vermelde gronden heeft mr J, advocaat te X, namens mevr. A tegen bovengenoemd Besluit van 18 februari 1994 beroep ingesteld.

Op 6 juni 1994 heeft de raad (desverzocht) nog nadere stukken van de Bestuurscommissie beroepszaken ontvangen. Het geding is behandeld ter terechtzitting van de raad, gehouden op 31 oktober 1994, waar mevr. A - zoals bij brief van 7 oktober 1994 van haar gemachtigde was aangekondigd - niet is verschenen en waar de Bestuurscommissie beroepszaken - zoals bij brief van 25 oktober 1994 was aangekondigd - zich eveneens niet heeft laten vertegenwoordigen. Het college, als partij aan het geding deelnemend, heeft zich doen vertegenwoordigen door W, werkzaam bij de gemeente X.

Centrale Raad van Beroep

Overwegingen ten aanzien van de feiten

Blijkens de inhoud van de gedingstukken ontving mevr. A sedert 8 januari 1991 een uitkering krachtens de ABW. Op 27 maart 1991 is haar huwelijk met B ontbonden; laatstgenoemde is op 14 maart 1993 overleden.

Naar aanleiding van de resultaten van een onderzoek van de gemeentepolitie te X is een onderzoek ingesteld door de sociale recherche van de GSD van X, aangezien vermoed werd dat mevr. A duurzaam een gezamenlijke huishouding als bedoeld in art. 5a van de ABW voerde met haar ex-echtgenoot B. In een rapport van 1 september 1992 heeft genoemde sociale recherche de resultaten van zijn onderzoek als volgt samengevat:

'Uit het ingesteld onderzoek is gebleken dat mevr. A en B in ieder geval sedert december 1991 een duurzame gezamenlijke huishouding vormden, als bedoeld in art. 5a van de ABW, op het adres Witstraat 60 te X. Dit blijkt o.a. uit:

- de afgeluisterde telefoongesprekken, waarin mevr. A en B o.m. toegeven samen te wonen en te leven als man en vrouw.

- de gezamenlijke aanschaf van duurzame gebruiksgoederen voor het adres Witstraat 60 te X.
- de inboedelverzekering staat op naam van B, Witstraat 60 te X
- de gezamenlijke bankrekening bij de Postbank en de Rabobank.
- het adres van B bij zijn accountant was tot 14 januari 1992 de Witstraat 60 te X.
- B in een verhoor toegeeft sedert december 1991 te wonen aan de Witstraat 60 te X .

Op grond van deze bevindingen is bij Beschikking van 14 oktober 1992 met ingang van 1 oktober 1992 mevr. A's uitkering krachtens de ABW beëindigd en heeft het college het tegen deze beschikking gemaakte bezwaar bij Beschikking van 16 februari 1993 ongegrond verklaard.

In dit geding is in geschil de vraag of de Bestuurscommissie beroepszaken in het bestreden besluit met juistheid heeft geoordeeld dat het college bij genoemde Beslissing van 16 februari 1993 terecht heeft besloten tot beëindiging van mevr. A's uitkering per 1 oktober 1992 op de grond dat zij duurzaam een gezamenlijke huishouding als bedoeld in art. 5a van de ABW met B voerde.

In beroep is van de kant van mevr. A het volgende aangevoerd:
 'Mevr. A maakt met name bezwaar tegen het feit, dat bij de vaststelling of zij een gemeenschappelijke duurzame samenleving heeft gehad met haar overleden ex-echtgenoot B, gebruik gemaakt is van gegevens, welke zijn afgeleid uit telefoontaps.

Ter toelichting diene, dat in de strafzaak tegen haar ex-echtgenoot een gerechtelijk vooronderzoek was geopend, terwijl aan justitie toestemming door de rechter commissaris was verleend tot het aftappen van de telefoon van de heer B. De heer B was derhalve verdachte in de zin van de Strafwet, doch mevr. A is nimmer als verdachte aangemerkt.
 Gebruik van de telefoontaps jegens mevr. A is derhalve onrechtmatig en in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens en de Wet op de Privacy.

Zowel namens het college als namens mevr. A is echter hier tegenover gesteld dat bij de beëindiging van mevr. A's uitkering krachtens de ABW de gegevens verkregen uit de ,telefoontaps, buiten beschouwing zijn gebleven en dat de op andere wijze verkregen gegevens voldoende grondslag vormen voor de aan de orde zijnde beëindiging van de uitkering.

Overwegingen ten aanzien van het geschil
 Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in art. 5a van de ABW is ingevolge het tweede lid van dit wetsartikel slechts sprake, indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

Eveneens uitgaande van de in het hierboven genoemd rapport van 1 september 1992 weergegeven feiten en omstandigheden, voor zover deze niet zijn verkregen uit ,telefoontaps,, is de raad van oordeel dat - in het bijzonder gelet op de verklaringen van mevr. A en haar voormalige echtgenoot B -

onvoldoende is komen vast te staan dat betrokkenen ten tijde als hier van belang gezamenlijk voorzagen in hun huisvesting, en dat met betrekking tot de vraag of in het onderhavige geval beide betrokkenen een bijdrage leverden in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzagen, onvoldoende feitelijke gegevens voorhanden zijn. In dat verband overweegt de raad dat de verklaring van B dateert van 18 mei 1992 en dat de inhoud ervan niet spoort met die van mevr. A van 26 augustus 1992 dat haar ex-echtgenoot niet bij haar woonde. Voorts is de raad van oordeel dat de door de sociale recherche geconstateerde omstandigheid dat in december 1991 vloerbedekking op rekening van B, Witstraat 60 te X, is aangeschaft alsmede de omstandigheid dat nog een gezamenlijke bank- en girorekening, daterende van voor de echtscheiding, bestond en dat een of meer verzekeringen nog op naam van B stonden, onvoldoende grondslag vormen voor de conclusie dat beide betrokkenen ten tijde als hier van belang een bijdrage leverden in de kosten van de huishouding. Daarbij wijst de raad erop dat mevr. A onweersproken heeft verklaard dat zij de vloerbedekking en de premies van bedoelde verzekeringen (met uitzondering van de begrafenisverzekering) zelf heeft betaald. Ook de overige onderzoeksbevindingen bieden naar het oordeel van de raad daarvoor geen toereikende grondslag. Het vorenstaande brengt met zich dat het bestreden besluit wegens strijd met het motiveringsbeginsel dient te worden vernietigd. In de gegeven omstandigheden acht de raad het aangewezen op deze grond tevens de Beschikkingen van 14 oktober 1992 en 16 februari 1993 te vernietigen. Gelet op het hiervoor overwogene is er aanleiding om de Bestuurscommissie beroepszaken te veroordelen in de kosten van mevr. A, welke kosten zijn begroot op fl.710 als kosten van verleende rechtsbijstand. Van andere kosten is de raad niet gebleken.

Tevens dient ingevolge art. 8:74 van de AWB de gemeente X het door mevr. A gestorte griffierecht ten bedrage van fl. 50 te vergoeden. Derhalve dient te worden beslist als volgt.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit alsmede de Beschikkingen van 14 oktober 1992 en 16 februari 1993;

veroordeelt de Bestuurscommissie beroepszaken in de proceskosten van mevr. A tot een bedrag van fl.710 te betalen door de provincie;

bepaalt dat de provincie aan mevr. A het gestorte griffierecht van fl.50 vergoedt.